

Smerinthus populi L. ab. subflava név alatt leírja G i l l m e r M (Allg. Zeitschr. f. Entom. 1902 p. 375) az ismert szendernek, csaknem agyagsárga, rajztalan II. ivadékú alakját, a melyet már E s p e r i s (1779) lerajzolt és B o r k h a u s e n 1793-ban t r e m u l a e -nek (nec F. de W. 1830) nevezett el. Lehet, hogy ez az elnevezés ejtette tévedésbe W e i s z m a n t e l V i l m o s t, midőn hasonló példány után azt állította (R. L. VII. 196.), hogy Bécsnél a S m. t r e m u l a e F. de W.-t találta. — Ehhez a sárgás eltéréshez közel áll az a b. r u f e s c e n s S e l y s, melynek alapszíne sárgásbarna és mely szintén a II. ivadékhoz tartozik.

Arany Cicada. A Parnasusson, Pan barlangjában közelebb ásatásokat eszközöltek, s ez alkalommal egyéb tárgyak közt aranyból készült Cicadát is találtak, — az egyedülit, mely eddigelé Görögországban elékerült. A lelet különös jelentőséget nyert azért, hogy Attika első telepesei, megkülönböztetésül és a bensülöttseggel jelölve Cicadát viseltek fejdíszként. Ezt Thukydides és Strabo mint tényt említik, mindazonáltal kétségbe vonták a tudósok, míg eme lelet által indokolatlannak bizonyult kételkedésük.

Zöld lepkék felpuhítására, úgy hogy azok színe el ne fakuljon, P i l c h e r J. G. (The Entomologist 1902. febr.), abból indulván ki, hogy az elszínezést szabad ammoniak okozza, kezdett ellenszerűl illő savakkal kísérletezni. Legezészerűbbnek bizonyult a jég-ecetsav, melyből a puhítóba kis edénybe 60—90 cseppet tett s azt ha elpárolgott ismételte. Puhítóul üveget használt, ebbe destillált kevés vizet (1.27 cm.) töltött s azt Bunsen-láng fölött legalább öt perczig forralta. Néhány óra múlva a szorosán záró csiszolt fődéllemezlet levette, és a hengerbe kis állványra helyezte a savat es a felpuhítandó lepkéket.

Az emberi ürülék faunája. Kiindulva abból a tényből, hogy Amerikában katonai táborokban a legyek terjesztik a typhust, melyek az alig eltakart ürülékekről a konyhahelyiségekbe eljuthattak, H o w a r d O. (Prov. Washingt. Acad. Sciences 1900. 541.) megvizsgálta, hogy mily légyfajokról lehet szó. Az általa és munkatársai által megvizsgált ürülékekből 36 légyfajt tenyésztettek és további 41 fajt fogtak azokon; azonkívül megfigyeltek 44 bogár-, 14 darázs- és egy lepkefajt. A legyek jegyzékét a szerző egyáltalában nem tartja kimerítőnek. Viszont összefogdostak a konyhákban és éléskamrákban 23,087 legyet annak kipuhatolására, hogy a terjesztésben mely légyfajok a legfontosabbak; ezek első sorban a közönséges légy, *Musca domestica* (az összesnek 98.9%-a), *Homalomyia canicularis*, *Muscina stabulans* és *Drosophila ampelophaga*.